



Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Informare privind data semnării Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Danemarcei și Guvernul local al Groenlandei, pe de altă parte 1

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) 2015/2285 al Comisiei din 8 decembrie 2015 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman în ceea ce privește anumite cerințe pentru moluștele bivalve, echinodermele, tunicatele și gasteropodele marine vii și a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare ⁽¹⁾ 2
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2286 al Comisiei din 8 decembrie 2015 de aprobare a unei modificări care nu este minoră în caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul specialităților tradiționale garantate [Belokranjska pogača (STG)] 5
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2287 al Comisiei din 8 decembrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 6

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2015/2288 a Consiliului din 30 noiembrie 2015 privind contribuțiile financiare ale statelor membre la finanțarea Fondului european de dezvoltare, inclusiv plafonul pentru exercițiul 2017, cuantumul pentru exercițiul 2016, prima tranșă pentru exercițiul 2016 și previziuni cu caracter indicativ și neobligatoriu privind valorile anuale preconizate ale contribuțiilor pentru exercițiile 2018 și 2019 8

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

- ★ Decizia (UE) 2015/2289 a Consiliului din 3 decembrie 2015 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului mixt instituit în temeiul Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene cu privire la adoptarea orientărilor comune pentru punerea în aplicare a acordului 11
- ★ Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 12 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări 22
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2291 a Comisiei din 7 decembrie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/722/UE în ceea ce privește valoarea maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru programele de eradicare a rabiei în Letonia în anul 2014 [notificată cu numărul C(2015) 8607]⁽¹⁾ 27
- ★ Decizia nr. 2/2015 a Comitetului mixt pentru agricultură din 19 noiembrie 2015 privind modificarea apendicelor 1 și 2 la anexa 9 la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole [2015/2292] 29

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Informare privind data semnării Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Danemarcei și Guvernul local al Groenlandei, pe de altă parte

La 27 noiembrie 2015, Uniunea Europeană și Danemarca și Groenlanda au semnat Protocolul de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului.

În consecință, protocolul se aplică cu titlu provizoriu începând cu 1 ianuarie 2016, în conformitate cu articolul 14 din protocol.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/2285 AL COMISIEI

din 8 decembrie 2015

de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman în ceea ce privește anumite cerințe pentru moluștele bivalve, echinodermele, tunicatele și gasteropodele marine vii și a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman ⁽²⁾, în special teza introductivă și articolul 18 punctul 13,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 854/2004 stabilește norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman. Acesta prevede că statele membre trebuie să se asigure că producția și introducerea pe piață a moluștelor bivalve vii, a echinodermelor vii, a tunicatelor vii și a gasteropodelor marine vii se supun controalelor oficiale astfel cum este descris în anexa II la regulamentul menționat.
- (2) Alineatul (2) din capitolul II partea A din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 prevede că este necesar ca autoritatea competentă să clasifice zonele de producție în care autorizează recoltarea moluștelor bivalve vii în trei clase diferite, în funcție de nivelul de contaminare fecală.
- (3) Pentru clasificarea zonelor de producție, autoritatea competentă ar trebui să definească o perioadă de reexaminare pentru datele de eșantionare din fiecare zonă de producție și de relocare pentru a determina conformitatea cu standardele menționate în regulamentul respectiv.
- (4) Alineatul (3) din capitolul II partea A din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 prevede că autoritatea competentă poate clasifica în Zone din clasa A zonele în care pot fi recoltate moluștele bivalve vii pentru consumul uman direct. Moluștele bivalve vii care provin din aceste zone trebuie să respecte standardele de sănătate stabilite în anexa III secțiunea VII capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei ⁽⁴⁾ prevede criteriile microbiologice pentru anumite microorganisme și normele de punere în aplicare care trebuie respectate de operatorii din sectorul alimentar în ceea ce privește cerințele de igienă generale și specifice menționate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004. Mai precis, acesta stabilește un criteriu de siguranță alimentară pentru *Escherichia coli* la moluștele bivalve vii și echinoderme, tunicate și gasteropode vii.

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, 22.12.2005, p. 1).

- (6) Criteriul prevăzut de Codex Alimentarius pentru *E. coli* pentru produsele introduse pe piață diferă de criteriul prevăzut de legislația Uniunii Europene. Criteriul prevăzut de Codex Alimentarius este un plan de clasa a treia ($n = 5$, $c = 1$, $m = 230$ și $M = 700$ *E. coli* MPN/100g de carne și lichid intravalvar), în timp ce criteriul prevăzut de legislația Uniunii Europene este un plan de clasa a doua ($n = 1$, $c = 0$, $M = 230$ *E. coli* MPN/100g de carne și lichid intravalvar). Această diferență are efecte asupra comerțului internațional. Criteriul prevăzut de Codex Alimentarius, bazat pe standarde internaționale, ar trebui, de asemenea, să se reflecte în normele privind clasificarea Zonelor de producție din clasa A prevăzute în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 854/2004.
- (7) Planul de clasa a treia prevăzut de Codex Alimentarius este mai probabil să detecteze loturile neconforme, cu atât mai mult cu cât nivelurile de contaminare sunt aproape de limita reglementată. Abordarea din Codex Alimentarius pentru testarea produsului finit este considerată mai exactă din punct de vedere științific și oferă, în medie, un nivel de protecție a sănătății aproximativ echivalent.
- (8) Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 și Regulamentul (CE) nr. 854/2004 ar trebui să fie aliniate la Codex Alimentarius în ceea ce privește acest criteriu și ar trebui, prin urmare, să fie modificate în consecință.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 854/2004 se modifică după cum urmează:

1. În capitolul II din anexa II, înainte de partea A:

- (a) se adaugă frazele: „Metoda de referință pentru analiza *E. coli* este detecția și tehnica numărului cel mai probabil (NCP) menționată în standardul EN/ISO 16649-3. Se pot utiliza metode alternative dacă sunt validate pe baza acestei metode de referință, în conformitate cu criteriile stabilite în standardul EN/ISO 16140.”;
- (b) se elimină următoarele fraze din partea A alineatele (4) și (5): „metoda de referință pentru această analiză este testul numărului celui mai probabil (NCP) cu cinci tuburi și trei diluări specificat de standardul ISO 16649-3. Alte metode pot fi utilizate în cazul în care sunt validate în ceea ce privește metoda de referință, în conformitate cu criteriile stabilite prin standardul EN/ISO 16140.”

2. Alineatul (2) din capitolul II partea A se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritatea competentă trebuie să clasifice zonele de producție în care autorizează recoltarea moluștelor bivalve vii în una din cele trei clase, în funcție de nivelul de contaminare fecală. Autoritatea competentă poate coopera cu operatorul din sectorul alimentar în acest sens, în cazul în care această cooperare este adecvată. Pentru clasificarea zonelor de producție, autoritatea competentă trebuie să definească o perioadă de reexaminare a datelor de eșantionare din fiecare zonă de producție și de relocare pentru a determina conformitatea cu standardele menționate la prezentul alineat și la alineatele (3), (4) și (5).”

3. Alineatul (3) din capitolul II partea A se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea competentă poate clasifica în Zone din clasa A zonele în care pot fi recoltate moluște bivalve vii pentru consumul uman direct. Moluștele bivalve vii introduse pe piață care provin din aceste zone trebuie să respecte standardele de sănătate stabilite în anexa III secțiunea VII capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

Eșantioanele de moluște bivalve vii care provin din aceste zone nu pot să depășească, în ceea ce privește 80 % din eșantioanele colectate în timpul perioadei de reexaminare, limita de 230 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar. Restul de 20 % din eșantioane nu trebuie să depășească limita de 700 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar.

La evaluarea rezultatelor pentru perioada definită de reexaminare pentru menținerea unei Zone din clasa A, autoritatea competentă poate decide, pe baza unei evaluări a riscurilor realizată printr-o anchetă, să nu ia în considerare un rezultat anormal care depășește limita de 700 *E. coli* la 100 g de carne și lichid intravalvar.”

Articolul 2

În anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2073/2005, capitolul 1 se modifică după cum urmează:

1. În tabelul privind criteriile de siguranță a produselor alimentare, rândul 1.25 se înlocuiește cu următorul text:

„1.25. Moluște bivalve vii și echinoderme, tunicate și gasteropode marine vii	<i>E. coli</i> ⁽¹⁵⁾	5 ⁽¹⁶⁾	1	230 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar	700 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar	EN/ISO 16649-3	Produse introduse pe piață în timpul perioadei lor de conservare”.
---	--------------------------------	-------------------	---	--	--	----------------	--

2. Nota de subsol 16 se înlocuiește cu următorul text:

„⁽¹⁶⁾ Fiecare unitate de probă cuprinde un număr minim de animale individuale în conformitate cu standardul EN/ISO 6887-3.”

3. (a) În notele privind Interpretarea rezultatelor testelor, textul „limitele date se referă la fiecare unitate de probă testată, cu excepția moluștelor bivalve vii și a echinodermelor, a tunicierilor și a gasteropodelor vii pentru care, în ceea ce privește testarea pentru *E. coli*, limita se referă la o probă grupată.”

se înlocuiește cu următorul text:

„Limitele date se referă la fiecare unitate de probă testată.”

(b) În notele privind Interpretarea rezultatelor testelor, mențiunea referitoare la *L. monocytogenes* în alte produse alimentare gata pentru consum și *E. coli* în moluștele bivalve vii se înlocuiește cu următorul text:

„*L. monocytogenes* în alte produse alimentare gata pentru consum:

- satisfăcătoare, în cazul în care toate valorile observate sunt \leq limita;
- nesatisfăcătoare, în cazul în care oricare dintre valori este $>$ limita.

E. coli în moluște bivalve vii și echinoderme, tunicate și gasteropode marine vii:

- satisfăcătoare, în cazul în care toate cele cinci valori observate sunt \leq 230 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar sau în cazul în care una dintre cele cinci valori observate este $>$ 230 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar, dar \leq 700 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar;
- nesatisfăcătoare, în cazul în care oricare dintre cele cinci valori observate este $>$ 700 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar sau în cazul în care cel puțin două dintre cele cinci valori observate sunt $>$ 230 MPN/100 g de carne și lichid intravalvar.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2286 AL COMISIEI**din 8 decembrie 2015****de aprobare a unei modificări care nu este minoră în caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul specialităților tradiționale garantate [Belokranjska pogača (STG)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 53 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a examinat cererea Sloveniei de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al specialității tradiționale garantate „Belokranjska pogača”, înregistrată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 182/2010 al Comisiei ⁽²⁾.
- (1) Modificarea respectivă nefiind minoră în sensul articolului 53 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia a publicat cererea de modificare, în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾.
- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, modificarea caietului de sarcini trebuie aprobată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*Se aprobă modificarea caietului de sarcini publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în ceea ce privește denumirea „Belokranjska pogača” (STG).*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 decembrie 2015.

*Pentru Comisie**Președintele*

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2010 al Comisiei din 3 martie 2010 de înregistrare a unei denumiri în registrul de specialități tradiționale garantate [Belokranjska pogača (STG)] (JO L 53, 4.3.2010, p. 1).⁽³⁾ JO C 224, 9.7.2015, p. 8.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2287 AL COMISIEI**din 8 decembrie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 decembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	88,7
	TR	83,5
	ZZ	86,1
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,6
	ZZ	125,7
0709 93 10	MA	63,6
	TR	138,8
	ZZ	101,2
0805 10 20	MA	83,9
	TR	62,7
	UY	52,1
	ZA	55,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	70,7
	ZZ	70,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	88,3
	ZA	96,8
	ZZ	92,6
0805 50 10	TR	93,1
	ZZ	93,1
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,5
	NZ	213,1
	US	118,8
	ZA	137,7
	ZZ	142,5
0808 30 90	CN	80,5
	TR	135,4
	ZZ	108,0

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2015/2288 A CONSILIULUI

din 30 noiembrie 2015

privind contribuțiile financiare ale statelor membre la finanțarea Fondului european de dezvoltare, inclusiv plafonul pentru exercițiul 2017, cuantumul pentru exercițiul 2016, prima tranșă pentru exercițiul 2016 și previziuni cu caracter indicativ și neobligatoriu privind valorile anuale preconizate ale contribuțiilor pentru exercițiile 2018 și 2019

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul intern dintre reprezentanții guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor Uniunii Europene în baza cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-UE și privind alocarea de asistență financiară țărilor și teritoriilor de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul intern”), în special articolul 7,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/323 al Consiliului din 2 martie 2015 privind regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea FED”), în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În conformitate cu procedura prevăzută la articolele 21-24 din Regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea FED, Comisia prezintă o propunere care precizează plafonul corespunzător valorii anuale a contribuțiilor statelor membre pentru exercițiul 2017, valoarea contribuțiilor pentru exercițiul 2016, valoarea primei tranșe a contribuțiilor pentru exercițiul 2016 și previziuni cu caracter indicativ și neobligatoriu privind contribuțiile pentru exercițiile 2018 și 2019.
- (2) În conformitate cu articolul 52 din Regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea FED, Banca Europeană de Investiții (BEI) a transmis Comisiei estimările sale actualizate cu privire la angajamentele și plățile corespunzătoare instrumentelor pe care le gestionează.
- (3) La articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul financiar aplicabil celui de al 11-lea FED se prevede că solicitările de contribuții utilizează mai întâi sumele rămase din FED anterioare. Prin urmare, ar trebui să se facă o solicitare de fonduri din cel de al 10-lea FED.
- (4) La 10 noiembrie 2014, Consiliul a adoptat o decizie prin care s-a stabilit plafonul corespunzător valorii anuale a contribuțiilor statelor membre la FED pentru exercițiul 2016 la 3 350 000 000 EUR pentru Comisie și la 250 000 000 EUR pentru BEI.
- (5) În conformitate cu articolul 1 al doilea paragraf din Decizia 2013/759/UE a Consiliului ⁽³⁾, contribuțiile statelor membre, prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din acordurile interne privind cel de al 8-lea, cel de al 9-lea și cel de al 10-lea FED, se reduc în mod proporțional după intrarea în vigoare a Acordului intern privind cel de al 11-lea FED. Reducerile vor avea un impact asupra contribuțiilor statelor membre corespunzătoare exercițiilor 2015, 2016 și 2017, în funcție de opțiunea de ajustare aleasă de fiecare stat membru,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Plafonul corespunzător valorii anuale a contribuțiilor statelor membre la FED pentru exercițiul 2017 este fixat la 3 850 000 000 EUR pentru Comisie și la 150 000 000 EUR pentru BEI.

⁽¹⁾ JO L 210, 6.8.2013, p. 1.

⁽²⁾ JO L 58, 3.3.2015, p. 17.

⁽³⁾ Decizia 2013/759/UE a Consiliului din 12 decembrie 2013 privind măsuri tranzitorii referitoare la gestionarea FED între 1 ianuarie 2014 și intrarea în vigoare a celui de al 11-lea Fond european de dezvoltare (JO L 335, 14.12.2013, p. 48).

Articolul 2

Valoarea anuală a contribuțiilor statelor membre la FED pentru exercițiul 2016 este fixată la suma de 3 600 000 000 EUR. Această sumă este divizată între Comisie căreia îi revin 3 450 000 000 EUR și BEI căreia îi revin 150 000 000 EUR.

Articolul 3

Contribuțiile individuale la FED pe care statele membre trebuie să le plătească Comisiei și BEI în cadrul primei tranșe pentru exercițiul 2016 sunt indicate în anexa la prezenta decizie.

Plata respectivelor contribuții poate fi combinată cu ajustările efectuate în cadrul aplicării deducerii din fondurile angajate în temeiul Deciziei 2013/759/UE, pe baza unui plan de ajustare comunicat Comisiei de către fiecare stat membru la adoptarea celei de a treia tranșe pentru exercițiul 2015.

Articolul 4

Previziunile cu caracter indicativ pentru valorile anuale preconizate ale contribuțiilor pentru exercițiul 2018 sunt fixate la 4 150 000 000 EUR pentru Comisie și 250 000 000 EUR pentru BEI și pentru exercițiul 2019 la 4 150 000 000 EUR pentru Comisie și 300 000 000 EUR pentru BEI.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
É. SCHNEIDER

ANEXĂ

STATE MEMBRE	Cheie al 10-lea FED %	Prima tranșă pentru exercițiul 2016		
		plătită către BEI Al 10-lea FED	plătită către Comisie Al 10-lea FED	Total
AUSTRIA	2,41	0,00	42 175 000,00	42 175 000,00
BELGIA	3,53	0,00	61 775 000,00	61 775 000,00
BULGARIA	0,14	0,00	2 450 000,00	2 450 000,00
CIPRU	0,09	0,00	1 575 000,00	1 575 000,00
REPUBLICA CEHĂ	0,51	0,00	8 925 000,00	8 925 000,00
DANEMARCA	2,00	0,00	35 000 000,00	35 000 000,00
ESTONIA	0,05	0,00	875 000,00	875 000,00
FINLANDA	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
FRANȚA	19,55	0,00	342 125 000,00	342 125 000,00
GERMANIA	20,50	0,00	358 750 000,00	358 750 000,00
GRECIA	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
UNGARIA	0,55	0,00	9 625 000,00	9 625 000,00
IRLANDA	0,91	0,00	15 925 000,00	15 925 000,00
ITALIA	12,86	0,00	225 050 000,00	225 050 000,00
LETONIA	0,07	0,00	1 225 000,00	1 225 000,00
LITUANIA	0,12	0,00	2 100 000,00	2 100 000,00
LUXEMBURG	0,27	0,00	4 725 000,00	4 725 000,00
MALTA	0,03	0,00	525 000,00	525 000,00
ȚĂRILE DE JOS	4,85	0,00	84 875 000,00	84 875 000,00
POLONIA	1,30	0,00	22 750 000,00	22 750 000,00
PORTUGALIA	1,15	0,00	20 125 000,00	20 125 000,00
ROMÂNIA	0,37	0,00	6 475 000,00	6 475 000,00
SLOVACIA	0,21	0,00	3 675 000,00	3 675 000,00
SLOVENIA	0,18	0,00	3 150 000,00	3 150 000,00
SPANIA	7,85	0,00	137 375 000,00	137 375 000,00
SUEDIA	2,74	0,00	47 950 000,00	47 950 000,00
REGATUL UNIT	14,82	0,00	259 350 000,00	259 350 000,00
TOTAL UE-27	100,00	0,00	1 750 000 000,00	1 750 000 000,00

DECIZIA (UE) 2015/2289 A CONSILIULUI**din 3 decembrie 2015**

de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului mixt instituit în temeiul Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene cu privire la adoptarea orientărilor comune pentru punerea în aplicare a acordului

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a) coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”) a intrat în vigoare la 1 decembrie 2014.
- (2) Articolul 10 din acord prevede că urmează să fie instituit un Comitet mixt de către părți. În plus, se prevede că Comitetul mixt menționat monitorizează, în special, punerea în aplicare a acordului.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ a stabilit procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de tranzit sau de ședere planificată pe teritoriul statelor membre cu o durată care nu depășește 90 de zile într-un interval de 180 de zile.
- (4) Orientările comune sunt necesare pentru a se asigura o punere în aplicare pe deplin armonizată a acordului de către consulatele Republicii Capului Verde și ale statelor membre, precum și pentru clarificarea relației dintre dispozițiile acordului și dispozițiile legislației părților la acord care se aplică în continuare cu privire la aspecte legate de vize care nu sunt reglementate de acord.
- (5) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului mixt cu privire la adoptarea orientărilor comune pentru punerea în aplicare a acordului.
- (6) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului mixt, instituit prin Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene, cu privire la adoptarea unor orientări comune pentru punerea în aplicare a acordului se bazează pe proiectul de decizie a Comitetului mixt atașat la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 282, 24.10.2013, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 3 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. BRAZ

PROIECT DE

**DECIZIE NR. 1/2015 A COMITETULUI MIXT INSTITUIT ÎN TEMEIUL ACORDULUI DINTRE
UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI REPUBLICA CAPULUI VERDE PRIVIND FACILITAREA ELIBERĂRII
VIZELOR DE SCURTĂ ȘEDERE PENTRU CETĂȚENII REPUBLICII CAPULUI VERDE ȘI PENTRU
CETĂȚENII UNIUNII EUROPENE**

din ...

cu privire la adoptarea orientărilor comune pentru punerea în aplicare a acordului

COMITETUL MIXT,

având în vedere Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „acordul”), în special articolul 10,

întrucât acordul a intrat în vigoare la 1 decembrie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările comune pentru punerea în aplicare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene sunt adoptate astfel cum sunt prevăzute în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la ...,

Pentru Uniunea Europeană

Pentru Republica Capului Verde

⁽¹⁾ JO L 282, 24.10.2013, p. 3.

ANEXĂ

ORIENTĂRI COMUNE PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A ACORDULUI DINTRE UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI REPUBLICA CAPULUI VERDE PRIVIND FACILITAREA ELIBERĂRII VIZELOR DE SCURTĂ ȘEDERE PENTRU CETĂȚENII REPUBLICII CAPULUI VERDE ȘI PENTRU CETĂȚENII UNIUNII EUROPENE

Scopul acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Capului Verde privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere pentru cetățenii Republicii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii Europene (denumit în continuare „acordul”), care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2014, este acela de a facilita, pe bază de reciprocitate, procedurile de eliberare a vizelor pentru o ședere planificată de cel mult 90 de zile într-un interval de 180 de zile pentru cetățenii Republicii Capului Verde (denumită în continuare „Capul Verde”) și pentru cetățenii Uniunii Europene (denumită în continuare „Uniunea”).

Acordul instituie drepturi și obligații reciproce, obligatorii din punct de vedere juridic, în scopul simplificării procedurilor de eliberare a vizelor pentru cetățenii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii.

Prezentele orientări, adoptate de Comitetul mixt instituit prin acord (denumit în continuare „Comitetul mixt”), au scopul de a asigura o punere în aplicare corectă și armonizată a acordului de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Capului Verde și ale statelor membre. Prezentele orientări nu fac parte din acord și, prin urmare, nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, este foarte recomandat ca personalul diplomatic și consular să le urmeze în mod consecvent la punerea în aplicare a dispozițiilor acordului.

Prezentele orientări sunt concepute ca un document care urmează să fie actualizat, dacă este necesar, pentru a se ține seama de experiența acumulată în punerea în aplicare a acordului.

I. ASPECTE GENERALE.**1.1. Scopul și domeniul de aplicare**

Articolul 1 din acord prevede:

„Scopul prezentului acord este de a facilita, pe baza reciprocității, eliberarea vizelor pentru cetățenii Capului Verde și pentru cetățenii Uniunii, pentru o ședere a cărei durată prevăzută nu depășește 90 de zile, într-un interval de 180 de zile.”

Acordul se aplică tuturor cetățenilor Capului Verde și ai Uniunii care solicită o viză de scurtă ședere, indiferent de țara în care își au reședința.

Acordul nu se aplică apatrizilor care dețin un permis de ședere eliberat de Capul Verde sau de statele membre. Acestei categorii de persoane i se aplică normele acquis-ului Uniunii în materie de vize.

1.2. Domeniul de aplicare al acordului

Articolul 2 din acord prevede:

„(1) Măsurile menite să faciliteze eliberarea vizelor prevăzute în prezentul acord se aplică cetățenilor Capului Verde și cetățenilor Uniunii numai în măsura în care aceștia nu sunt exonerati de obligația de a deține viză în baza actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale Uniunii, ale statelor membre sau ale Capului Verde, precum și în baza prezentului acord sau a altor acorduri internaționale.

(2) Legislația națională a Capului Verde sau a statelor membre sau dreptul Uniunii se aplică în cazul aspectelor care nu se regăsesc în dispozițiile prezentului acord, cum ar fi refuzul de eliberare a unei vize, recunoașterea documentelor de călătorie, dovada mijloacelor de subzistență suficiente, refuzul intrării și măsurile de expulzare.”

Fără a aduce atingere articolului 8 din acord, acordul nu afectează normele Uniunii și cele naționale existente privind obligațiile în materie de vize și scutirile de viză. De exemplu, articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului ⁽¹⁾ permite statelor membre să scutească de viză, printre alte categorii de persoane, echipajele civile ale aeronavelor și navelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 81, 21.3.2001, p. 1).

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Codul de vize”) se aplică tuturor aspectelor nereglementate de acord, cum ar fi determinarea statului Schengen responsabil pentru prelucrarea unei cereri de viză, motivarea respingerii unei cereri de viză și dreptul de exercitare a unei căi de atac împotriva unei decizii negative. De asemenea, normele Schengen și dreptul intern continuă să se aplice aspectelor care nu sunt reglementate de acord, cum ar fi recunoașterea documentelor de călătorie, dovada documentelor justificative privind scopul călătoriei și dovada deținerii unor mijloace suficiente de subzistență, timpul de prelucrare a cererilor de viză, nepermiterea intrării pe teritoriul statelor membre și măsurile de expulzare.

Chiar și atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în acord, se poate totuși refuza eliberarea vizei dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „Codul frontierelor Schengen”), și anume dacă persoana nu este în posesia unui document de călătorie valabil, dacă a fost emisă o semnalare în Sistemul de Informații Schengen, dacă persoana este considerată o amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă, etc.

Alte posibilități de flexibilitate în ceea ce privește eliberarea vizelor, prevăzute de Codul de vize, se aplică în continuare. De exemplu, vizele cu intrări multiple cu o perioadă îndelungată de valabilitate – până la cinci ani – pot fi eliberate pentru alte categorii de persoane decât cele menționate la articolul 4 din acord, în cazul în care condițiile prevăzute în Codul de vize (articolul 24 sunt îndeplinite. La fel, dispozițiile cuprinse în Codul de vize care permit eliminarea sau reducerea taxei de viză vor continua să se aplice [articolul 16 alineatele (5) și (6) din Codul de vize]. Dreptul intern al Capului Verde continuă să se aplice în ceea ce privește toate aspectele legate de eliberarea de către Capul Verde a vizelor pentru cetățenii Uniunii, care nu sunt reglementate de acord, precum cele menționate în cele trei alineate de mai sus.

1.3. Tipurile de vize care intră în domeniul de aplicare al acordului

Articolul 3 litera (d) din acord definește „viza” drept „o autorizație eliberată sau o decizie luată de un stat membru sau de Capul Verde, care este necesară pentru a intra, în scopul tranzitării sau al unei șederi a cărei durată prevăzută nu depășește 90 de zile în total, pe teritoriul aceluia stat membru sau al mai multor state membre sau pe teritoriul Capului Verde;”.

Facilitățile oferite de acord se aplică atât în cazul vizelor uniforme valabile pentru întregul teritoriu al statelor membre, cât și al vizelor cu valabilitate teritorială limitată. Acestea se aplică și vizelor de scurtă ședere și de tranzit eliberate de Capul Verde cetățenilor Uniunii.

1.4. Calcularea duratei de ședere autorizate de o viză

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, noțiunea de „scurtă ședere” înseamnă: „90 de zile în orice perioadă de 180 de zile, ceea ce implică luarea în considerare a ultimei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere”.

Data intrării se calculează ca prima zi de ședere pe teritoriul statelor membre, iar data de ieșire se calculează ca ultima zi de ședere pe teritoriul statelor membre. Termenul „orice” presupune aplicarea unei perioade de referință „mobile” de 180 de zile; aceasta înseamnă că trebuie calculată retroactiv fiecare zi de ședere din ultima perioadă de 180 de zile, pentru a se verifica dacă cerința privind durata de ședere de 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile continuă să fie îndeplinită. Aceasta înseamnă că o absență de pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă neîntreruptă de 90 zile permite o nouă ședere de până la 90 de zile.

Un calculator pentru șederile de scurtă durată, care poate fi folosit pentru a calcula perioada de ședere permisă în temeiul noilor norme, este disponibil online la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Un exemplu de calculare a șederii pe baza noii definiții este următorul:

O persoană care deține o viză cu intrări multiple valabilă un an (18.4.2014 – 18.4.2015) intră pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru la 19.4.2014 pentru o ședere de trei zile. Apoi, aceasta intră din nou la 18.6.2014 pentru o ședere de 86 de zile. Într-un astfel de caz, situația la date specifice ar putea fi următoarea:

— la 11.9.2014: în cursul ultimelor 180 de zile (16.3.2014–11.9.2014), persoana în cauză a rămas pe teritoriul statelor membre timp de trei zile (19.4.2014 – 21.4.2014) urmate de alte 86 de zile (18.6.2014 – 11.9.2014) = 89 de zile = nu a depășit durata maximă de ședere autorizată. Persoana poate să mai rămână pe teritoriul statelor membre cel mult 1 zi;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

- începând de la 16.10.2014: persoana ar putea intra pe teritoriul unui stat membru pentru o ședere de trei zile suplimentare [la 16.10.2014, șederea din 19.4.2014 nu mai este relevantă (se situează în afara perioadei de 180 de zile); la 17.10.2014, șederea din 20.4.2014 nu mai este relevantă (se situează în afara perioadei de 180 de zile) etc.].
- începând de la 15.12.2014: persoana ar putea intra pe teritoriul unui stat membru pentru o ședere de 86 de zile suplimentare [la 15.12.2014, șederea din 18.6.2014 nu mai este relevantă (se situează în afara perioadei de 180 de zile); la 16.12.2014, șederea din 19.6.2014 nu mai este relevantă etc.].

1.5. Situația în privința statelor membre care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, a statelor membre care nu participă la politica comună a UE în domeniul vizelor și a țărilor asociate.

Statele membre care au aderat la Uniune în 2004 (Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Republica Cehă, Slovenia, Slovacia și Ungaria), în 2007 (Bulgaria și România) și în 2013 (Croația) au obligații în temeiul acordului din momentul intrării sale în vigoare.

Bulgaria, Croația, Cipru și România nu aplică încă integral acquis-ul Schengen. Aceste țări vor continua să elibereze vize naționale cu o valabilitate limitată la propriul lor teritoriu național. Când vor pune în aplicare integral acquis-ul Schengen, aceste țări vor continua să aplice acordul.

Dreptul intern continuă să se aplice în cazul tuturor aspectelor care nu sunt reglementate de acord până la data aplicării integrale a acquis-ului Schengen de către aceste state membre. Începând de la acea dată, normele Schengen și/sau dreptul intern se vor aplica în cazul aspectelor care nu sunt reglementate de acord.

Bulgaria, Cipru, Croația și România sunt autorizate să recunoască permisele de ședere, vizele de tip „D” și vizele de scurtă ședere eliberate de statele membre Schengen și de țările asociate pentru șederile de scurtă durată pe teritoriul lor.

În conformitate cu articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁾, toate statele Schengen trebuie să recunoască vizele de lungă ședere și permisele de ședere eliberate de fiecare dintre ele ca fiind valabile pentru șederi de scurtă durată pe teritoriul fiecăreia dintre ele. Statele membre Schengen acceptă permisele de ședere, vizele de tip „D” și vizele de scurtă ședere ale țărilor asociate Schengen pentru intrarea și șederea de scurtă durată și viceversa.

Acordul nu se aplică Regatului Unit, Irlandei și Danemarcei, însă cuprinde declarații comune cu privire la oportunitatea încheierii unor acorduri bilaterale privind facilitarea eliberării vizelor între Capul Verde și aceste state membre.

Deși sunt asociate spațiului Schengen, Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein nu au obligații în temeiul acordului. Acordul conține însă o declarație comună cu privire la oportunitatea încheierii, fără întârziere, a unor acorduri bilaterale privind facilitarea eliberării vizelor între Capul Verde și aceste țări Schengen.

1.6. Acordul și alte acorduri bilaterale

Articolul 11 din acord prevede:

„De la intrarea sa în vigoare, prezentul acord prevalează în fața dispozițiilor oricăror convenții sau acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate între statele membre și Capul Verde, în măsura în care aceste dispoziții se referă la aceleași aspecte ca și prezentul acord.”

De la data intrării în vigoare a acordului, dispozițiile acordurilor bilaterale în vigoare dintre statele membre și Capul Verde cu privire la aspectele care fac obiectul acordului încetează să se mai aplice. În conformitate cu dreptul Uniunii, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a elimina incompatibilitățile dintre acordurile lor bilaterale și acord.

În cazul în care un stat membru a încheiat un acord sau o înțelegere bilaterală cu Capul Verde cu privire la aspecte care nu sunt reglementate de acord, această exonerare va continua să se aplice și după intrarea în vigoare a acordului.

⁽¹⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19

II. DISPOZIȚII SPECIFICE

2.1. Norme care se aplică tuturor solicitanților de viză

Se reamintește faptul că facilitarea menționată mai jos referitoare la călătoriile în cazul în care documentele sunt pierdute sau furate și prelungirea vizelor în circumstanțe excepționale se aplică tuturor titularilor de viză din Capul Verde și din statele membre.

2.1.1. *Prelungirea vizei în circumstanțe excepționale*

Articolul 7 din acord prevede:

„Cetățenilor Capului Verde și cetățenilor Uniunii care, din motive de forță majoră, nu au posibilitatea de a părăsi teritoriul statelor membre sau, respectiv, al Capului Verde la data indicată pe viză li se prelungește viza cu titlu gratuit, în conformitate cu legislația aplicată de către statul-gazdă pentru perioada necesară întoarcerii lor în statul în care își au reședința.”

În ceea ce privește posibilitatea de a prelungi durata de valabilitate a vizelor în cazuri de forță majoră (de exemplu în cazul spitalizării din cauza unui accident), dacă titularul vizei nu are posibilitatea de a părăsi teritoriul statului membru până la data menționată pe viză, se aplică articolul 33 alineatul (1) din Codul de vize în măsura în care sunt compatibile cu acordul (de exemplu, viza prelungită va rămâne o viză uniformă, permițând intrarea pe teritoriul tuturor statelor membre Schengen pentru care viza era valabilă la data eliberării). În conformitate cu acordul, prelungirea vizei în caz de forță majoră se efectuează gratuit.

2.2. Norme care se aplică anumitor categorii de solicitanți de viză.

2.2.1. *Eliberarea vizelor cu intrări multiple.*

În cazul în care solicitantul de viză trebuie să călătorească în mod frecvent sau regulat pe teritoriul Capului Verde sau pe teritoriul statelor membre, se eliberează vize de scurtă ședere pentru mai multe vizite, cu condiția ca durata totală a acestor vizite să nu depășească 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Articolul 4 alineatul (1) din acord prevede:

„(1) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre și ale Capului Verde eliberează vize cu intrări multiple cu un termen de valabilitate de cinci ani pentru următoarele categorii de cetățeni:

- (a) membrii guvernelor și parlamentelor naționale și regionale, membrii curților constituționale și ai curților supreme, precum și membrii Curții de Conturi, cu condiția ca, în exercitarea funcțiilor lor, aceste persoane să nu fie exonerate de obligația de a deține viză, în temeiul prezentului acord;
- (b) membrii permanenți ai delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Capului Verde, statelor membre sau Uniunii participă la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente care au loc pe teritoriul statelor membre sau al Capului Verde la inițiativa unor organizații interguvernamentale;
- (c) oamenii de afaceri și reprezentanții organizațiilor de afaceri care călătoresc în mod regulat în statele membre sau în Capul Verde;
- (d) soții/soțiile, copiii (inclusiv copiii adoptați), care nu au împlinit încă vârsta de 21 de ani sau cei aflați în întreținere, precum și rudele care vizitează:
 - cetățeni ai Capului Verde aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru sau cetățeni ai Uniunii aflați în situație de ședere legală în Capul Verde; sau
 - cetățeni ai Uniunii care locuiesc în statul membru a cărui naționalitate o dețin sau cetățeni capverdieni care locuiesc în Capul Verde.

Cu toate acestea, în cazul în care necesitatea sau intenția de a călători în mod frecvent sau regulat este vădit limitată la o perioadă mai scurtă, valabilitatea vizei cu intrări multiple se va limita la această durată, în special în cazul în care:

- mandatul, în ceea ce privește persoanele menționate la litera (a);

- durata deținerii calității de membru permanent al unei delegații oficiale, în ceea ce privește persoanele menționate la litera (b);
- durata deținerii calității de oameni de afaceri sau de reprezentanți ai organizațiilor de afaceri, în ceea ce privește persoanele menționate la litera (c); sau
- durata permisului de ședere pentru cetățenii capverdieni care locuiesc pe teritoriul unui stat membru și pentru cetățenii Uniunii care locuiesc în Capul Verde, în ceea ce privește persoanele menționate la litera (d),

este mai mic(ă) de cinci ani.”

Ținând seama de statutul profesional al acestor categorii de persoane sau de gradul de rudenie cu un cetățean al Capului Verde sau al Uniunii care se află în situație de ședere legală pe teritoriul Capului Verde sau al statelor membre, precum și în ceea ce privește rudele cetățenilor Uniunii care locuiesc în statul membru ai cărui cetățeni sunt, sau rudele cetățenilor Capului Verde care locuiesc în Capul Verde, este justificat să li se acorde o viză cu intrări multiple cu o validitate de cinci ani sau limitată la durata mandatului sau la durata șederii lor legale, în cazul în care durata este mai mică de cinci ani.

În ceea ce privește persoanele care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (a), ar trebui să se furnizeze o confirmare a statutului lor profesional și a duratei mandatului acestora.

Această dispoziție nu se aplică persoanelor care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (a) dacă acestea sunt exonerate de obligația de a deține viză în temeiul acordului, și anume dacă sunt titulari de pașapoarte diplomatice sau de pașapoarte de serviciu.

Persoanele care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (b) trebuie să prezinte o dovadă privind statutul permanent de membru al delegației și necesitatea de a participa în mod regulat la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb.

Persoanele care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (c) trebuie să prezinte o confirmare a statutului lor profesional și a duratei activităților acestora.

Persoanele care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (d) trebuie să prezinte dovada șederii legale a persoanei care face invitația.

În cazurile în care necesitatea sau intenția de a călători în mod frecvent sau regulat este vădit limitată la o perioadă mai scurtă, valabilitatea vizei cu intrări multiple se va limita la această perioadă.

Articolul 4 alineatul (2) din acord prevede:

„(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre și ale Capului Verde eliberează vize cu intrări multiple cu un termen de valabilitate de un an pentru următoarele categorii de cetățeni, cu condiția ca, pe parcursul anului care precedă cererea, aceste persoane să fi obținut cel puțin o viză și să o fi utilizat în conformitate cu legislația privind intrarea și șederea pe teritoriul statului vizitat:

- (a) reprezentanții organizațiilor societății civile care efectuează în mod regulat călătorii în statele membre sau în Capul Verde în scopul formării educaționale sau al participării la seminare și conferințe, inclusiv în cadrul programelor de schimb;
- (b) membrii profesiilor liberale care participă la expoziții și saloane, conferințe, simpozioane, seminare internaționale sau la alte evenimente similare și care efectuează în mod regulat călătorii în statele membre sau în Capul Verde;
- (c) persoanele care participă la activități științifice, culturale și artistice, inclusiv la programe de schimb între universități sau de alt tip, și care efectuează în mod regulat călătorii în statele membre sau în Capul Verde;
- (d) participanții la evenimente sportive internaționale și persoanele care îi însoțesc, în scop profesional;
- (e) jurnaliștii și persoanele acreditate care îi însoțesc, în scop profesional;
- (f) elevii, studenții (inclusiv absolvenții de studii universitare și postuniversitare) și profesorii însoțitori care întreprind călătorii de studii sau de formare educațională, inclusiv în cadrul programelor de schimb sau al activităților educaționale conexe;
- (g) reprezentanții comunităților religioase recunoscute în Capul Verde sau în statele membre, care efectuează în mod regulat călătorii în statele membre sau în Capul Verde;

- (h) persoanele care călătoresc în mod regulat din motive medicale;
- (i) participanții la programe oficiale de schimb organizate de orașe înfrățite sau de autorități municipale;
- (j) membrii delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Capului Verde, statelor membre sau Uniunii, participă în mod regulat la reuniuni, consultări, negocieri sau programe de schimb, precum și la evenimente care au loc pe teritoriul statelor membre sau al Capului Verde la inițiativa unor organizații interguvernamentale.

Cu toate acestea, în cazul în care necesitatea sau intenția de a călători în mod frecvent sau regulat este vădit limitată la o perioadă mai scurtă, valabilitatea vizei cu intrări multiple se va limita la această perioadă.”.

În principiu, categoriilor de solicitanți de vize menționate anterior li se vor elibera vize cu intrări multiple valabile timp de un an, cu condiția ca în anul precedent (12 luni) solicitantul de viză să fi obținut cel puțin o viză și să o fi utilizat în conformitate cu legislația statului (statelor) vizitat(e) privind intrarea și șederea (de exemplu, persoana să nu fi depășit perioada legală de ședere) și dacă există motive pentru a solicita o viză cu intrări multiple.

În cazurile în care nu se justifică eliberarea unei vize valabile timp de un an (de exemplu, dacă durata programului de schimb este mai mică de un an sau dacă persoana nu are nevoie să călătorească pentru un an complet), durata de valabilitate a vizei va fi mai mică de un an, cu condiția ca celelalte cerințe pentru eliberarea vizei să fie îndeplinite.

Articolul 4 alineatele (3) și (4) din acord prevede:

„(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre și ale Capului Verde eliberează vize cu intrări multiple cu un termen de valabilitate de cel puțin doi ani și de cel mult cinci ani pentru categoriile de cetățeni menționate la alineatul (2) din prezentul articol, cu condiția ca, pe parcursul celor doi ani care precedă cererea, aceste persoane să fi utilizat viza cu intrări multiple acordată pentru o perioadă de un an, în conformitate cu legislația privind intrarea și șederea pe teritoriul statului-gază.

Cu toate acestea, în cazul în care necesitatea sau intenția de a călători în mod frecvent sau regulat este vădit limitată la o perioadă mai scurtă, valabilitatea vizei cu intrări multiple se va limita la această perioadă.

(4) Durata totală a șederii pe teritoriul statelor membre sau al Capului Verde a persoanelor menționate la alineatele (1)-(3) din prezentul articol nu depășește 90 de zile, într-un interval de 180 de zile.”

Categoriilor de solicitanți de vize menționate la articolul 4 alineatul (2) li se vor elibera vize cu intrări multiple valabile între doi și cinci ani, cu condiția ca în ultimii doi ani (24 de luni) acestea să fi utilizat vizele cu intrări multiple valabile cel puțin un an în conformitate cu legislația statului (statelor) vizitat(e) privind intrarea și șederea pe teritoriul respectiv, și ca motivele pentru a solicita o viză cu intrări multiple să fie în continuare valabile. Trebuie remarcat faptul că o viză cu o valabilitate de la doi la cinci ani se eliberează numai dacă solicitantului de viză i s-au eliberat două vize valabile timp de un an (și nu mai puțin) în cursul celor doi ani precedenți și dacă solicitantul a utilizat aceste vize în conformitate cu legislația statului (statelor) vizitat(e) privind intrarea și șederea pe teritoriul respectiv. Misiunile diplomatice și oficiile consulare hotărăsc, pe baza evaluării fiecărei cereri de viză, perioada de valabilitate a acestor vize, (de la doi la cinci ani).

Nu există nicio obligație de a elibera o viză cu intrări multiple dacă solicitantul nu a utilizat o viză eliberată anterior.

2.2.2. Taxa de prelucrare a vizelor.

Articolul 5 alineatul (1) din acord prevede:

„(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), statele membre sau Capul Verde nu percep taxe de viză de la următoarele categorii de persoane:

- (a) membrii delegațiilor oficiale care, ca urmare a unei invitații oficiale adresate Capului Verde, statelor membre sau Uniunii, participă la reuniuni, consultări, negocieri sau programe oficiale de schimb, precum și la evenimente organizate la inițiativa unor organizații interguvernamentale pe teritoriul unui stat membru sau al Capului Verde;
- (b) copiii sub 12 ani; (*)

(*) N.B. Pentru a beneficia de scutirea de taxă pentru această categorie de persoane, solicitanții de viză trebuie să prezinte o dovadă a vârstei.

- (c) elevii, studenții, absolvenții care urmează cursuri universitare și postuniversitare și profesorii însoțitori care întreprind călătoriile de studii sau de formare educațională;
- (d) cercetătorii care călătoresc în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică;
- (e) participanții în vârstă de cel mult 25 de ani la seminare, conferințe, evenimente sportive, culturale sau educaționale, organizate de organizații nonprofit.”

Categoriile de persoane menționate mai sus sunt scutite integral de taxă.

Articolul 16 alineatul (6) și articolul 16 alineatul (7) primul paragraf din Codul de vize prevăd:

„(6) În cazuri particulare, se poate renunța la perceperea taxei de viză sau valoarea acesteia poate fi redusă dacă acest lucru contribuie la promovarea unor interese de ordin cultural sau sportiv, precum și a unor interese din domeniul politicii externe, al politicii de dezvoltare și alte domenii de interes public vital sau din motive umanitare.

(7) Taxa de viză se încasează în euro, în moneda națională a țării terțe sau în moneda utilizată în mod curent în țara terță în care este depusă cererea și nu este rambursabilă, cu excepția cazurilor menționate la articolele 18 alineatul (2) și 19 alineatul (3)” (de exemplu în cazurile în care o cerere este inadmisibilă sau în care consulatul nu este competent).

Solicitanților de viză din Capul Verde, în conformitate cu articolul 16 alineatul (8) din Codul de vize, și cetățenilor Uniunii, în conformitate cu Decretul-lege nr. 27/2007 al Capului Verde, „li se eliberează o chitanță pentru taxa de viză achitată”.

Articolul 5 alineatul (2) din acord prevede:

„2. Atunci când statele membre sau Capul Verde cooperează cu un prestator extern de servicii, se poate percepe o taxă pentru servicii. Taxa pentru prestarea serviciilor este proporțională cu costurile suportate de prestatorul extern de servicii în îndeplinirea sarcinilor sale și nu depășește 30 EUR. Capul Verde, statul membru sau statele membre în cauză menține (mențin) posibilitatea pentru toți solicitanții de a depune cererile direct la consulatele acestuia (acestora).”

Categoriile de persoane scutite de plata taxei de viză ar putea totuși plăti o taxă pentru servicii în cazul în care un stat membru cooperează cu un prestator extern de servicii.

În prezent, niciun stat membru nu are acorduri de externalizare cu prestatori externi de servicii din Capul Verde.

2.2.3. Titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu

Articolul 8 din acord prevede:

„1. Cetățenii Capului Verde sau ai statelor membre, care sunt titulari de pașapoarte diplomatice sau de serviciu valabile, pot intra, ieși sau tranzita fără viză teritoriul statelor membre sau al Capului Verde.

2. Cetățenii vizați la alineatul (1) din prezentul articol pot rămâne pe teritoriul statelor membre sau al Capului Verde pentru o perioadă de cel mult 90 de zile, într-un interval de 180 de zile.”

Procedurile de detașare a diplomaților în statele membre nu sunt reglementate de acord. Se aplică procedura de acreditare obișnuită.

Într-o declarație comună anexată la acord, părțile convin că oricare dintre ele poate invoca suspendarea parțială a acordului și, în special, a articolului 8, în cazul în care punerea sa în aplicare determină abuzuri ale celeilalte părți sau o amenințare la adresa siguranței publice. Suspendarea parțială a acordului trebuie să aibă loc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12 alineatul (5).

În cazul suspendării punerii în aplicare a articolului 8, cele două părți vor iniția consultări în cadrul comitetului mixt, în vederea rezolvării problemelor care au condus la suspendare.

Ca o prioritate, cele două părți au fost de acord să își asume angajamentul de a asigura un nivel ridicat de securitate pentru pașapoartele diplomatice și de serviciu, în special prin integrarea elementelor de identificare biometrică. În ceea ce privește Uniunea, această securitate va fi asigurată în conformitate cu cerințele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului ⁽¹⁾.

III. COOPERAREA PRIVIND SECURITATEA DOCUMENTELOR

Într-o declarație comună anexată acordului, părțile convin că impactul nivelului de securitate al documentelor de călătorie respective asupra funcționării acordului ar trebui să fie evaluat de Comitetul mixt. În acest scop, părțile s-au angajat să se informeze reciproc, cu regularitate, cu privire la măsurile luate pentru a se evita proliferarea documentelor de călătorie, dezvoltând aspectele tehnice ale securității documentelor de călătorie, precum și cele referitoare la procesul de personalizare a eliberării documentelor de călătorie.

IV. STATISTICI

Pentru a permite Comitetului mixt să monitorizeze în mod eficace punerea în aplicare a acordului, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale Capului Verde și ale statelor membre trebuie să transmită Comisiei, o dată la șase luni, statistici care să se refere, în măsura posibilului, și să precizeze pentru fiecare lună:

- numărul de vize cu intrări multiple eliberate;
- durata de valabilitate a vizelor cu intrări multiple eliberate;
- numărul de vize eliberate fără taxe diferitelor categorii de persoane care fac obiectul acordului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, 29.12.2004, p. 1).

DECIZIA DELEGATĂ (UE) 2015/2290 A COMISIEI

din 12 iunie 2015

privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁾, în special articolul 227 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE stabilește un regim prudential bazat pe riscuri pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare din Uniune. Aplicarea integrală a Directivei 2009/138/CE pentru întreprinderile de asigurare și reasigurare în Uniune va începe la 1 ianuarie 2016. Cu toate că Directiva 2009/138/CE se va aplica pe deplin începând cu 1 ianuarie 2016, Comisia poate deja să adopte, în temeiul articolului 311 din Directiva 2009/138/CE, prezenta decizie delegată.
- (2) Articolul 227 din Directiva 2009/138/CE se referă la adoptarea deciziilor privind echivalența în cazul întreprinderilor de asigurare din țările terțe care fac parte din grupuri de asigurări cu sediul în Uniune. Adoptarea, în temeiul articolului 227 din Directiva 2009/138/CE, a unei decizii pozitive privind echivalența printr-un act delegat al Comisiei, permite acestor grupuri, atunci când metoda de consolidare aplicată pentru grupul lor de raportare o reprezintă deducerea și raportarea, să ia în considerare calculul cerințelor de capital și de capital disponibil (fonduri proprii) calculate în temeiul normelor de jurisdicție non-UE, mai degrabă decât să le calculeze pe baza Directivei 2009/138/CE, în scopul calculării cerințelor de solvabilitate a grupului și a fondurilor proprii eligibile.
- (3) Articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE prevede o determinare a echivalenței temporare pe o anumită durată pentru țările terțe ale căror regimuri de solvabilitate în asigurări îndeplinesc anumite criterii. Determinarea echivalenței temporare este valabilă pentru o perioadă de zece ani, cu posibilitatea reînnoirii.
- (4) Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale a prezentat Comisiei un aviz în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, care contribuie la evaluarea țărilor terțe în conformitate cu articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE ⁽³⁾. În ceea ce privește Statele Unite, dialogul în materie de asigurări început în 2012, care are drept scop o mai bună înțelegere reciprocă a regimurilor respective de reglementare și de supraveghere în domeniul asigurărilor, a fost principalul cadru pentru schimbul reciproc de informații, care a condus la concluzia din prezenta decizie.
- (5) În Australia, normele privind cerințele de capital pentru asigurările de viață și asigurările generale [(*Life and General Insurance Capital Standards* -LAGIC) (norme prudenciale generale de asigurări – *General Insurance Prudential Standard* – GPS) 110: Adecvarea capitalului și standardele prudenciale pentru asigurări de viață – *Life Insurance*

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ Analiza efectuată de EIOPA privind echivalența în cazul Braziliei, 10 martie 2015.
Analiza efectuată de EIOPA privind echivalența în cazul Bermudei, 9 martie 2015.
Analiza efectuată de EIOPA privind echivalența în cazul Canadei, 28 ianuarie 2015.
Analiza efectuată de EIOPA privind echivalența în cazul Australiei, 16 iulie 2013.
Analiza efectuată de EIOPA privind echivalența în cazul Mexicului, 16 iulie 2013.

*Prudential Standards – LPS) 110: Adecvarea capitalului] impun asigurătorilor obligația de a calcula cerințele de capital pentru riscul de asigurare, riscul de concentrare a asigurării, riscul activelor, riscul de concentrare a activelor, riscul operațional și beneficiul agregării. Se utilizează o abordare bazată pe bilanțul total. Există o cerință minimă de capital (cerința de capital prudential – PCR); întreprinderilor de asigurări li se cere, de asemenea, să definească o procedură de evaluare a adecvării capitalului intern (*Internal Capital Adequacy Assessment Process – ICAAP*), care să precizeze măsurile prevăzute pentru a se rectifica o reducere de capital prin praguri stabilite peste PCR. Pentru întreprinderile de asigurări generale se permite utilizarea unor modele interne, sub rezerva aprobării acestora de către Autoritatea Australiană de Reglementare Prudențială (APRA). Normele GPS 220 și LPS 220 (Gestionarea riscului) necesită un cadru de gestionare a riscurilor care trebuie să includă cel puțin o strategie de gestionare a riscurilor care să descrie politicile de gestionare a riscurilor, procedurile, responsabilitățile de gestiune și controalele interne. Întreprinderile de asigurare trebuie să raporteze către APRA solvabilitatea, poziția financiară, performanța financiară, adecvarea capitalului, investițiile, activele și concentrările de active, primele și datele privind daunele, pasivele aferente polițelor și expunerile extrabilanțiere. În temeiul Legii din 2001 privind corporațiile, societățile au obligația de a elabora și de a prezenta rapoartele financiare anuale Comisiei Australiene pentru Valori Imobiliare și Investiții (*Australian Securities and Investments Commission*). Pentru întreprinderile de asigurări de viață, asigurări generale și grupurile de asigurări există obligații suplimentare privind furnizarea de informații referitoare la gestionarea capitalului și la adecvarea capitalului. APRA poate să facă schimb de informații cu alte autorități de supraveghere financiară; APRA este semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor, și a încheiat memorandumuri de înțelegere cu autorități de supraveghere străine (printre care autorități de supraveghere din Uniune). APRA este un organism independent, responsabil cu reglementarea prudencială și supravegherea asigurătorilor; numai APRA poate autoriza o entitate să desfășoare activități de asigurare în Australia. APRA are competența de a emite standarde prudenciale care au putere de lege. Niciun actual sau fost membru al personalului APRA nu poate divulga informații confidențiale obținute în timpul executării atribuțiilor sau al exercitării capacității sale, în caz contrar fiind pasibil de sancțiuni conform legii. Divulgarea de informații către o instanță este strict limitată.*

- (6) În Bermuda, Legea asigurărilor stabilește două cerințe de capital pentru întreprinderile de asigurare, altele decât societățile de asigurare captive ⁽¹⁾: marja de solvabilitate minimă (MSM) și cerința de capital consolidat (ECR), care se aplică atât întreprinderilor care furnizează asigurări de viață, cât și celor care furnizează asigurări generale. Cerința de capital consolidat se deduce din cerința de capital de solvabilitate de bază corespunzătoare, conform unei formule standard sau cu modelul privind capitalul intern aprobat al întreprinderii de asigurare, cu condiția ca cerința de capital consolidat să fie cel puțin egală cu marja de solvabilitate minimă a întreprinderii de asigurare. Cerința de capital de solvabilitate de bază acoperă următoarele riscuri: riscul de credit, riscul de marjă de credit, riscul de piață, riscul de primă, riscul de rezervă, riscul de rată a dobânzii, riscul operațional și riscul de catastrofă. Un nivel țintă de 120 % din capital este utilizat ca prag de alertă timpurie de solvabilitate. Normele privind capitalul eligibil diferă în funcție de diferitele categorii de întreprinderi de asigurare. Legea asigurărilor include, de asemenea, dispoziții privind obligațiile de raportare ale întreprinderilor cu privire la solvabilitatea acestora. Autoritatea Monetară din Bermuda (*Bermuda Monetary Authority*) este autoritatea independentă de reglementare și de supraveghere. Majoritatea întreprinderilor de asigurare din Bermuda sunt obligate să întocmească situații financiare suplimentare în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară; în orice alte situații, întreprinderile de asigurare pot utiliza orice principii contabile general acceptate, recunoscute de Autoritatea Monetară din Bermuda. Întreprinderile de asigurare trebuie să își publice situațiile financiare, care conțin informații cantitative și calitative. Autoritatea Monetară din Bermuda poate încheia acorduri și poate face schimb de informații cu autorități de supraveghere străine, în calitatea acesteia de semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. Conform legii, Autoritatea Monetară din Bermuda se supune dispozițiilor privind confidențialitatea: orice informații referitoare la activitățile comerciale sau de afaceri ale instituțiilor financiare supravegheate sau referitoare la persoanele care se ocupă de acestea, obținute de personalul autorității, sunt tratate ca fiind confidențiale.
- (7) În Brazilia, Decretul-lege nr. 73/1966 privind asigurările stabilește că întreprinderile de asigurare, pentru a-și garanta toate obligațiile, stabilesc provizioane tehnice, fonduri speciale și provizioane, în conformitate cu criteriile stabilite de către Consiliul Național al Asigurărilor Private (*Conselho Nacional de Seguros Privados – CNSP*). În temeiul rezoluției CNSP 316, capitalul minim necesar reprezintă valoarea cea mai mare dintre capitalul propriu și capitalul de risc. Capital propriu este o sumă fixă care depinde de tipul de entitate și de regiunile în care aceasta a fost autorizată să desfășoare activități, la fel ca și capitalul de risc, care este suma cerințelor de capital corespunzătoare riscului de subscriere, de credit, operațional și de piață. Pentru majoritatea întreprinderilor de asigurare, capitalul de risc este mai mare decât capitalul propriu și, prin urmare, determină valoarea capitalului minim necesar. Rezoluția CNSP 3162/2014 stabilește normele de utilizare a unui model intern, ca alternativă la o

⁽¹⁾ Legea asigurărilor stabilește diferitele categorii de întreprinderi de asigurare pentru care se aplică diferite seturi de norme. Întreprinderile de asigurare captive reprezintă o categorie specifică de întreprinderi de asigurare, care nu a fost inclusă în evaluarea efectuată de EIOPA și care nu sunt acoperite de prezentul act.

formulă standard pentru calcularea capitalului minim necesar. În domeniul guvernancei corporative se aplică cerințe minime. Întreprinderile de asigurare trebuie să efectueze controale interne care să aibă ca obiect activitățile lor, sistemele de informare și respectarea cerințelor legale. Organismul de supraveghere a asigurărilor private (*Superintendência de Seguros Privados – SUSEP*) este responsabil cu supravegherea sectorului asigurărilor din Brazilia. SUSEP funcționează în cadrul Ministerului de Finanțe, ca organism executiv pentru reglementările stabilite de către CNSP. Consiliul său de conducere este un organism independent care are autoritatea de a stabili politicile generale ale SUSEP în vederea reglementării și a respectării rezoluțiilor CNSP care intră în domeniul său de competență. Întreprinderile de asigurare sunt obligate să transmită lunar către SUSEP date privind capitalul, activele, pasivele, veniturile și cheltuielile, precum și detalii privind operațiunile, bilanțul contabil și un cont de profit și pierderi, trimestrial; întreprinderile de asigurare trebuie să își publice situațiile financiare, care conțin informații cantitative și calitative. SUSEP poate încheia acorduri și poate face schimb de informații cu autorități de supraveghere străine; aceasta este semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. Informațiile pot fi utilizate numai în scopuri de supraveghere în domeniul de aplicare al funcțiilor de supraveghere ale SUSEP. În plus, informațiile obținute de la alte autorități sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate. Conform legii, actualii și foștii membri ai personalului se supun obligației legale de a respecta confidențialitatea.

- (8) În Canada, Legea privind societățile de asigurare impune întreprinderilor asiguratoare să mențină un nivel adecvat al capitalului. Orientările publicate de Biroul Inspectorului Instituțiilor Financiare au stabilit standarde detaliate în acest sens. Cerințele de capital aplicabile întreprinderilor de asigurări sunt cerința de capital minim permanent și în surplus (*Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement – MCCSR*) pentru întreprinderile de asigurări de viață și testul capitalului minim (*Minimum Capital Test – MCT*) pentru întreprinderile de asigurări generale. Atât MCCSR, cât și MCT răspund riscurilor legate de activele și pasivele din bilanț și de cele extrabilanțiere. Întreprinderile de asigurări generale sunt obligate să dețină un capital care să depășească 100 % din MCT, în timp ce întreprinderile de asigurări de viață sunt obligate să dețină un capital de cel puțin 120 % din MCCSR. Sub aceste praguri, întreprinderile de asigurări nu sunt autorizate să își desfășoare activitatea. În plus față de aceste cerințe, există un nivel-țintă de supraveghere al capitalului de 150 % din MCT pentru întreprinderile de asigurări generale, și, respectiv, de 150 % din MCCSR pentru întreprinderile de asigurări de viață. Cerințele de capital sunt calculate în conformitate cu o formulă standard; utilizarea unor modele interne este permisă numai în cazuri foarte limitate. Întreprinderile de asigurări trebuie, de asemenea, să își stabilească o rată-țintă internă a capitalului, pe baza unei evaluări interne a propriilor riscuri și a propriei solvabilități (*Own Risk and Solvency Assessment – ORSA*), inclusiv simulări de crize neprevăzute care să țină seama de specificitățile întreprinderii de asigurări. Oficiul Inspectorului Instituțiilor Financiare (*Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI*), și anume autoritatea canadiană de supraveghere a pieței asigurărilor, este o agenție federală independentă, care se autofinanțează. Fiecare întreprindere de asigurări abilitată este obligată să transmită către OSFI conturile anuale auditate, precum și informații suplimentare, împreună cu un raport întocmit de auditori, un raport al actuarului desemnat, un raport de testare dinamică a adecvării capitalului, care sintetizează rezultatele diferitelor simulări de criză, precum și declarații trimestriale cu privire la situația capitalului. De asemenea, întreprinderile de asigurări sunt obligate să pregătească și să pună la dispoziție, la cerere, o autoevaluare a riscurilor și a solvabilității (ORSA), care fixează un capital intern țintă. OSFI poate încheia acorduri și poate face schimb de informații cu autorități de supraveghere străine; în iulie 2012, acesta a aderat la Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. OSFI se supune obligației legale privind respectarea confidențialității: orice informații referitoare la activitățile comerciale sau de afaceri ale instituțiilor financiare supravegheate sau referitoare la persoanele care se ocupă de acestea, obținute de personalul OSFI, sunt tratate ca fiind confidențiale.
- (9) În Mexic, actul de stabilire a unui nou cadru prudencial în domeniul asigurărilor, *Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas* (LISF), a intrat în vigoare la 4 aprilie 2015. Această lege prevede respectarea cerinței de capital de solvabilitate (CCS), care acoperă riscurile de subscriere, financiare și de contrapartidă. Cel puțin o dată pe an au loc simulări de criză (test dinamic de solvabilitate). Regimul mexican permite utilizarea fie a unei formule standard, fie a unui model intern pentru calculul cerinței de capital de solvabilitate. *Comisión Nacional de Seguros y Fianzas* (CNSF) este responsabilă pentru supravegherea întreprinderilor de asigurări de viață și a celor de asigurări generale din Mexic; aceasta este un organism independent care are competența de a acorda sau de a retrage licența întreprinderilor de asigurare și efectuează simulări de criză cel puțin o dată pe an. Întreprinderile de asigurare trebuie să trimită către CNSF, cel puțin o dată pe trimestru, rapoarte care cuprind informații cu privire la organizația lor, la operațiunile lor, la contabilitatea lor, la investițiile efectuate și la capitalul propriu; acestea trebuie să își prezinte, de asemenea, obiectivele, politicile și practice în materie de reținere, de transfer sau de atenuare a riscurilor; de asemenea, acestea trebuie să publice informații cantitative și calitative privind operațiunile efectuate, propria situație tehnică și financiară, precum și riscurile. CNSF poate să coopereze și să facă schimb de informații cu autorități de supraveghere din alte țări, în cazul în care există un acord de schimb de informații; există o serie de astfel de acorduri în desfășurare, iar CNSF a trimis în 2010 o cerere de aderare la Memorandumul multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. În cazul în care există un acord de schimb de informații între CNSF și o autoritate de supraveghere dintr-o altă țară, CNSF trebuie să-i solicite autorității de supraveghere respective acordul prealabil de a divulga informații pe care aceasta i le-a furnizat. Niciun actual sau fost membru al personalului CNSF nu poate divulga informații confidențiale; cerințele privind secretul profesional sunt prevăzute în legislația națională și orice încălcare a secretului profesional este pasibilă de sancțiuni.

- (10) În Statele Unite, reglementarea și supravegherea sectorului asigurărilor și reasigurărilor se realizează, în principal, la nivelul statelor. Întreprinderile de asigurare trebuie să respecte legislația relevantă a fiecărui stat în care acestea emit polițe, iar supravegherea asigurărilor se realizează de către organisme de supraveghere publice, independente, subordonate autorităților de reglementare a asigurărilor. Cerințele privind rata de acoperire a capitalului de stat se bazează pe Legea privind modelul de calcul al capitalului în funcție de risc emisă de Asociația Națională a Autorităților de Reglementare a Asigurărilor (*National Association of Insurance Commissioners – NAIC*), care a fost adoptată de către toate statele. Formula standard de calcul al capitalului în funcție de risc acoperă majoritatea riscurilor semnificative pentru fiecare dintre principalele tipuri de asigurări (de viață, de asigurare a bunurilor și asigurare împotriva accidentelor, precum și asigurare de sănătate), fiind permisă utilizarea unor modele interne pentru anumite produse și module de risc. Capitalul în funcție de risc este calculat prin aplicarea unor coeficienți la diferite tipuri de active, prime, daune, elemente de cheltuieli și rezerve. Există patru niveluri ale cerințelor cantitative de capital, cu intervenții de supraveghere distincte pentru fiecare caz: nivelul acțiunilor societății, nivelul acțiunilor de reglementare, nivelul controlului autorizat și nivelul controlului obligatoriu. Regimul din statele Unite prevede o autoevaluare a riscurilor și a solvabilității în cazul întreprinderilor de asigurări, comparabilă cu cea prevăzută în Directiva Solvabilitate II. În ceea ce privește raportarea și transparența, există cerințe de raportare standard care acoperă, în principal: activitatea și performanța, profilul de risc, metodele de evaluare și ipotezele utilizate, cerințele de capital și gestionarea. Situațiile financiare, inclusiv avizul actuarial și declarația auditorului, sunt făcute publice. Asociația Națională a Autorităților de Reglementare a Asigurărilor poate face schimb de informații confidențiale cu autoritățile de supraveghere din alte țări, cu condiția ca destinatarul să fie acord să păstreze caracterul confidențial al informațiilor. De asemenea, aceasta poate încheia acorduri privind schimbul de informații confidențiale și utilizarea acestora. Autoritățile de supraveghere din Uniune și departamentele de asigurări ale statelor au semnat mai multe memorandumuri de înțelegere privind schimbul de informații; o serie de departamente de asigurări ale statelor au semnat Memorandumul multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor, iar câteva au transmis recent o cerere de aderare. Cerințele de confidențialitate, încorporate în legislația statului pe baza unor modele de legi ale NAIC, prevăd că informațiile obținute de autoritățile de supraveghere ale statului sunt confidențiale și că trebuie să păstreze confidențialitatea informațiilor primite de la autoritățile de supraveghere străine. Legislația fiecărui stat prevede pentru personalul autorităților de supraveghere ale statului respectiv obligația păstrării secretului profesional.
- (11) În urma acestor evaluări, ar trebui să se considere că regimurile de solvabilitate ale țărilor terțe vizate de prezenta decizie îndeplinesc criteriile de echivalență temporară prevăzute la articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE, cu excepția normelor privind societățile de asigurare captive din Bermuda, care fac obiectul unui regim de reglementare diferit.
- (12) Perioada inițială de echivalență temporară stabilită prin prezenta decizie ar trebui să fie de zece ani. Cu toate acestea, Comisia poate să efectueze, în orice moment și în afara revizuirii generale, o revizuire specifică referitoare la o anumită țară terță sau teritoriu, în cazul în care evoluțiile din domeniu impun reevaluarea de către Comisie a echivalenței stabilite prin prezenta decizie. Prin urmare, Comisia ar trebui să continue să monitorizeze, cu sprijinul tehnic al EIOPA, evoluția regimurilor aflate în vigoare în țările terțe vizate de prezenta decizie, precum și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost adoptată această decizie.
- (13) Directiva 2009/138/CE se aplică de la 1 ianuarie 2016. Prezenta decizie ar trebui, prin urmare, să acorde echivalența temporară începând cu această dată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimurile de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda (cu excepția normelor privind întreprinderile de asigurare captive), Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite și aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în respectivele țări, sunt considerate ca fiind echivalente temporar cu regimul stabilit la titlul I, capitolul VI din Directiva 2009/138/CE.

Articolul 2

Echivalența temporară se acordă pentru o perioadă de 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 12 iunie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2291 A COMISIEI**din 7 decembrie 2015****de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/722/UE în ceea ce privește valoarea maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru programele de eradicare a rabiei în Letonia în anul 2014***[notificată cu numărul C(2015) 8607]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2009/470/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind anumite cheltuieli în domeniul veterinar ⁽¹⁾, în special articolul 27 alineatul (5),având în vedere Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentară, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 13 alineatele (3) și (5) și articolul 45 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Articolul 11 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE a Comisiei ⁽³⁾ aprobă programul multianual de eradicare a rabiei transmis de Letonia pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2016.
- (2) În conformitate cu articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (vi) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE, valoarea maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru programul de eradicare a rabiei prezentat de Letonia în anul 2014 a fost stabilită inițial la 1 225 000 EUR. În conformitate cu articolul 11 alineatul (7) litera (c) punctul (ii) din decizia menționată, valoarea maximă a contribuției pentru partea din program care urmează să fie pusă în aplicare în zona tampon din Belarus a fost stabilită la 475 000 EUR.
- (3) În urma unei evaluări efectuate de Comisie cu privire la rapoartele tehnice și financiare intermediare transmise de statele membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (7) din Decizia 2009/470/CE în ceea ce privește cheltuielile suportate pentru finanțarea programelor de eradicare în anul 2014, Decizia de punere în aplicare 2014/925/UE a Comisiei ⁽⁴⁾ modifică valorile maxime pentru aceste programe.
- (4) Articolul 5 alineatul (17) din Decizia de punere în aplicare 2014/925/UE a modificat articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (vi) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE și a stabilit valoarea maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru programul de eradicare a rabiei prezentat de Letonia în anul 2014 la 400 000 EUR. Articolul 5 alineatul (18) din Decizia de punere în aplicare 2014/925/UE a modificat articolul 11 alineatul (7) litera (c) punctul (ii) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE și a stabilit valoarea maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru partea din program care urmează să fie pusă în aplicare în zona tampon din Belarus a fost stabilită la 400 000 EUR.

⁽¹⁾ JO L 155, 18.6.2009, p. 30.⁽²⁾ JO L 189, 27.6.2014, p. 1.⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE a Comisiei din 29 noiembrie 2013 de aprobare a programelor anuale și multianuale de eradicare, combatere și monitorizare a anumitor boli ale animalelor și zoonoze, prezentate de statele membre pentru 2014 și următorii ani, precum și a contribuției financiare a Uniunii la aceste programe (JO L 328, 7.12.2013, p. 101).⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/925/UE a Comisiei din 16 decembrie 2014 de aprobare a anumitor programe modificate de eradicare, de combatere și de monitorizare a bolilor animalelor și a zoonozelor pentru anul 2014 și de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/722/UE în ceea ce privește contribuția financiară a Uniunii la anumite programe aprobate prin decizia respectivă (JO L 363, 18.12.2014, p. 173).

- (5) A existat o eroare în noua valoare maximă a contribuției financiare a Uniunii pentru programele de eradicare a rabiei prezentate de Letonia în anul 2014. În special, în conformitate cu articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (vi) și articolul 11 alineatul (7) litera (c) punctul (ii) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE, astfel cum a fost modificată, în cazul în care partea programului care urmează să fie pusă în aplicare în zona tampon din Belarus se aplică în mod corespunzător și suma de 400 000 EUR se utilizează, nicio contribuție financiară din partea Uniunii nu va fi disponibilă pentru partea din program care urmează să fie pusă în aplicare în Letonia. Acest lucru nu este în concordanță cu strategia globală pentru eradicarea rabiei în Uniunea Europeană, deoarece se bazează pe eliminarea bolii din statele membre și pe crearea unor zone tampon de-a lungul frontierelor externe ale Uniunii, pentru a preveni reintroducerea.
- (6) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE ar trebui să fie modificată în consecință, ținând seama în mod corespunzător de raportul tehnic și financiar intermediar transmis de Letonia în ceea ce privește punerea în aplicare a programului de eradicare a rabiei în anul 2014.
- (7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 11 alineatul (6) litera (c) din Decizia de punere în aplicare 2013/722/UE, punctul (vi) se înlocuiește cu următorul text:

„(vi) 800 000 EUR pentru Letonia”.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

DECIZIA NR. 2/2015 A COMITETULUI MIXT PENTRU AGRICULTURĂ**din 19 noiembrie 2015****privind modificarea apendicelor 1 și 2 la anexa 9 la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole [2015/2292]**

COMITETUL MIXT PENTRU AGRICULTURĂ,

având în vedere Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, în special articolul 11,

întrucât:

- (1) Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole (denumit în continuare „acordul”) a intrat în vigoare la 1 iunie 2002.
- (2) Anexa 9 la acord vizează facilitarea și promovarea schimburilor comerciale bilaterale cu produse ecologice provenite din Uniunea Europeană și din Elveția.
- (3) În temeiul articolului 8 din anexa 9 la acord, grupul de lucru pentru produsele ecologice analizează orice problemă legată de anexa 9 și de punerea în aplicare a acesteia și formulează recomandări adresate comitetului mixt pentru agricultură. Acest grup s-a reunit pentru a examina în special domeniul de aplicare al anexei. Este oportun ca domeniul de aplicare al anexei 9 să fie extins la vin și la drojdie, având în vedere echivalența dispozițiilor Elveției cu cele ale Uniunii Europene în acest domeniu. În plus, este necesar să se elimine conținutul apendicelui 2, deoarece Elveția și-a modificat legislația referitoare la etichetare care indica modul în care se produce hrana ecologică pentru animale, și a adoptat dispoziții conforme cu dreptul european. Grupul de lucru a recomandat comitetului să adapteze apendicele la anexa 9 în acest sens.
- (4) În consecință, ar trebui modificate apendicele 1 și 2 la anexa 9.

DECIDE:

Articolul 1

Apendicele 1 și 2 la anexa 9 la Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole se înlocuiesc cu textul din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la 31 decembrie 2015.

Adoptată la Berna, 19 noiembrie 2015.

*Pentru Comitetul mixt pentru agricultură**Șeful delegației Uniunii Europene*

Susana MARAZUELA-AZPIROZ

Președintele și șeful delegației elvețiene

Adrian AEBI

Secretarul comitetului

Thomas MAIER

ANEXĂ

„APENDICELE 1

Lista actelor menționate la articolul 3 referitoare la produsele agricole și la produsele alimentare obținute prin metode de producție ecologice

Reglementări aplicabile în Uniunea Europeană

Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO L 158, 10.6.2013, p. 1);

Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1358/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014 (JO L 365, 19.12.2014, p. 97);

Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe (JO L 334, 12.12.2008, p. 25), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/131 al Comisiei din 23 ianuarie 2015 (JO L 23, 29.1.2015, p. 1).

Dispoziții aplicabile în Confederația Elvețiană

Ordonanța din 22 septembrie 1997 privind agricultura ecologică și denumirea produselor și a produselor alimentare ecologice (Ordonanța privind agricultura ecologică), astfel cum a fost modificată ultima dată la 29 octombrie 2014 (RO 2014 3969);

Ordonanța Departamentului Federal al Economiei, al Formării Profesionale și al Cercetării (*Département fédéral de l'économie, de la formation et de la recherche* – DEFR) din 22 septembrie 1997 privind agricultura ecologică, astfel cum a fost modificată ultima dată la 29 octombrie 2014 (RO 2014 3979).

Excluderea de la aplicarea regimului de echivalență

Produse elvețiene pe bază de componente produse în cadrul sistemului de conversie spre agricultura ecologică.

Produse provenind din producția elvețiană caprină atunci când animalele beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 39d din Ordonanța privind agricultura ecologică și denumirea produselor și a produselor alimentare ecologice (*).

APENDICELE 2

Norme de aplicare

Niciuna.”

(*) (RS 910.18).

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO